

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Róka fogja csuka . . .

Pécs, 1897. november 10.

Két tűz közé szorult az osztrák kormány s a mostani helyzet az, hogy ebben a küzdelemben el kell buknia. Hétfőig Badeninek csak Ausztriában voltak ellenségei, hétfőtől fogva azonban szemben áll vele az eddigelé semleges magyar kormány is. Bánffy b., a furfangok nagymestere, a maga módja szerint üzent meg osztrák kollegájának a harcot s ez az üzenet úgy van formulázva, hogy egyiknek a kettő közül okvetlenül oda kell hagyni a bársonyszéket.

Nem komédiázott ez egyszer Bánffy b., hanem ráragasztotta névjegyét egy bombára, amit átröpített a Lajthán, egyenesen a Badeni házába. Ha nem bárgyu ez az osztrák kabinet, ebből a jelképes beszédből meg fogja érteni, hogy hányat ütött az óra. Mert az a bomba, amire Ausztriában legkevésbé számítottak, egy keményhangu tiltakozás azok ellen az igazán fölháborító támadások ellen, amelyeket az osztrák pénzügyminiszter szombati beszéde Magyarország közjogai ellen intézett, amelyeket még egy mameluk-szív sem tűrhet el, ha egy csöpp magyar vér van benne.

Bilinsky osztrák pénzügyminiszter ebben az ismeretes fölszólalásban kétrendbeli

hamisítást követett el. Először is meghamisította Magyarország közjogát, midőn a harmadik államokkal kötött s még öt évig érvényes vámszerződésekre hivatkozva, nemcsak fizikailag lehetetlen, de egyuttal abszolute megengedhetetlen dolognak mondotta Magyarország és Ausztria közt a vámsorompó fölállítását.

Ez egyszer csak dicsérnünk kell a magyar kormány fölháborodását, amelylyel Badeniéknek ezt a tudatlan és perfid állítását visszautasítja s e jogfosztó kísérlettel szemben hazánk alkotmányos önállóságát revindikálja. Mert ha fölállítanók a vámsorompókat a Lajthánál, úgy azért a többi államokkal közösen kötött szerződések érvényben maradnak ugyan 1903-ig, amint ez a magyar törvénykönybe be van cikkelve, ami azonban nem zárja ki azt, hogy a saját igényeink szerint, Ausztriával szemben, berendezkedhessünk, ami iparunk és kereskedelmünk fölvirágzását jelentené.

Bilinsky második hamisítása a provizorium létrejöttének mikéntjére vonatkozik. Bánffy b. hadüzenetéből most kiderül, hogy a magyar kormánynak most az az álláspontja hogy a provizorium létrejötté dolgában kizárja az osztrák alkotmánytörvény 14. §-ának alkalmazását. Ez az álláspont a Badeni-kabinettel létrejött előzetes megállapodáson alapult.

És dacára ennek, Bilinsky az osztrák

parlament költségvetési bizottsága előtt mégis a 14. §. alkalmazásával fenyegetőzött. Itt csakugyan megáll az ember esze. Csak talán nem valami államcsiny van készülöben, amely megadta volna a jogot az osztrák pénzügyminiszternek oly goromba módon konfiskálni a magyar törvényeket. Hiszen ha nem is létezett volna a két kormány között a most köztudomásra jutott megállapodás, Bilinskynek még akkor is tartózkodnia kellett volna a magyar kormány-elnök alkotmányjogi kijelentésének dezavualásától. Az ilyen differenciákat egymással korrekt viszonyban élő kormányok nem nyilvános feleselés, hanem bizalmas fölvilágosítások útján szokták elintézni.

Azonban Badeni pénzügyminisztere még ennél különb dolgot művelt. Meghazudtolt olyasmit, amiben a magyar miniszterelnök az osztrák kormány elnökével elvileg megállapodott. Ha ez ostobaság, amint hogy az is, úgy nem közönséges ostobaság; ha pedig perfidia, úgy a legvakmerőbb perfidiák egyike.

Soha sem szoktuk Bánffy b. cselekedeteit rózsaszínű szemüvegen át szemlélni; de amit most tett, hogy ezt a kétrendbeli hamisítást a kiméletlen szigor és a méltó megütközés hangján utasította vissza, — csak azt mondják, hogy helyesen tette.

De aztán legyünk is tisztában vele, hogy ezzel nyilvánvalóan megindult az

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Narkózis alatt.

Szomorú társaság volt a műtőterem melletti kis szobában összegyűlve. Két fiatal s egy éltebb férfi és egy sápadt, aggodalmas tekintetű asszony.

Izgatott várakozás látszott mindegyiknek az arcán és mindegyiknek a szeme az ajtó felé volt fordulva. Az asszony összekulcsolt kezekkel és remegő ajkakkal ült, — nyilván imádkozott — s a férfiak halkán beszélgettek egymással.

A műtőteremben ki és bejártak az orvosok rendelkezve, készülődve: és itt is, ott is találtak még valami igazítani és pótolni valót.

— A spray testvér! A sprayt is el kell készítenem. Egyszeriben itt lesz a tanár ur.

— Már itt is van. Bement a kórterembe — felelt az egyik bejáró orvosnövendék.

— Akkor én megyek a betegért. Kérem kolléga ur, nézzen utána, hogy minden kéznél legyen.

A szomszédaszobában várakozóknak elállt a lélegzetük. Csak az egyik fiatal ember — a beteg eddigi kezelője — járt fel és alá a szobában s az ablakon ki-kinézegetve mondta: most ment be a doktor . . . már jönnek . . . nem, csak egy ápolónő jött ki, a többiek némán, hangtalanul maradtak egy helyben, me-

rően az ajtóra szegezett szemekkel, mintha minden gondolat és érzés: féltő gond és kinteljes aggodalom, oda gyűlt volna a tekintetükbe.

Szopora léptek hallatszottak a lépcső felől.

A tanár jött, az egyik orvos kíséretében.

— Itt vannak a beteg rokonai? hangzott az ajtó előtt.

— A kis szobában várakoznak.

Az ajtó kinyílt s a tanár derült, barátságos ábrázattal lépett be rajta. Mikor a halvány asszonyt meglátta, némi kedvtelenség árnyva vonult az arcára és halkán hátra szólott: föl fogják a beteget izgatni. Intézkedjék doktor ur . . . azután újra mosolyogva fordult a bennlevőkhöz. Kérem, csak tessék egészen nyugodtan lenni. Én mindent elkövetek, a mi emberileg lehetséges és okunk van a legjobbra remélni. Kolléga ur, ha úgy tetszik! hitta föl kezének egy legyintésével belépésre az orvost.

E pillanatban újra nyílt a folyosó felőli ajtó s a beteg lépett be rajta.

Gyászruhás fiatal asszony volt a beteg.

Hosszan leomló bő, fekete pongyolája még sápadtabbnak mutatta arcát, de tartása biztos és arckifejezése nyugodt, csaknem derült volt.

— Csak gyorsan, kérem, hogy föl ne izgassák a műtét előtt — sugta az orvos, ki vele jött.

Nem, nem. Dehogy akarnák fölizgatni!

Hosszan, némán ölelik át sorban s amig csókolják, ő egyre csak azt mondogatja magában: erős akarok lenni. Oh én Istenem, adj erőt! És mikor édes anyja könyeit érzi végig folyni arcán, akkor se tud egyebet mondani: Nem szabad sirnom anyám; nyugodtnak kell lennem! De ezt olyan kérő, olyan lemondó hangon mondja, hogy a lehangosabb kitörés sem lehetne megindítóbb, nem lehetne fájdalmasabb.

— Imádkozzanak értem — fordul vissza még a küszöbről és tekintete még egyszer végig siklik rajtuk; aztán a távolba tekint, mintha ott is volna valaki, aki üdvözlétére vár.

A műtőteremben a tanár boszankodik.

— De kérem, testvér, hát nem megmondtam már százszor is . . .

Hanem azért, mikor az ajtó kinyílt, mosolygós, derült arccal siet a beteg elébe.

— Hogy érzi magát? Ugy-e nem fog félni, nem lesz izgatott? Csak legyen nyugodt. Bizzék bennem!

— Oh én egészen nyugodt vagyok — felelt a fiatal nő és meg is látszott rajta, hogy az. De volt a tekintetében valami, ami elárulta, hogy lelke másutt kalandozik és alig érti meg, amit hozzá beszélnek. Csak kis vártatva tette utána: óh hogyne! Isten után csakis önben bízok.

Az egyik ápolónő hozzálépett, hogy a vetkőzésnél segítségére legyen.

A tanár a mosdóasztal mellett nagy buz-

életalál harc Bánffy és Badeni között. A róka megfogta a csukát. A küzdelem kínos természetű s nagyon meglehet, hogy lehangoló eredményű lesz a koronára nézve. De hát annyi tény, hogy Bánffy b. előtt alig állott más út, ha csak egy percig is tartani akarja magát pozíciójában. Bebizonyította ezzel az osztrák uraknak, hogy külső támadás ellen a pártok szerint tagolt magyar közvélemény egységessé válik s a kormány elnöke által az egész ország nevében utasítja vissza Magyarország semmibe vevését; bebizonyította, hogy Badeninek odaát prekárius a helyzete, s nem ér egy fakóvát sem állásának szilárdságába vetett hit.

Szorult körülmények közt tengődőkre nézve is áll tehát a szabály, hogy mások rovására hazudni nem illik, csálni pedig semmi körülmények közt sem szabad. A két kormány közt megindult háboru lefolyására tehát méltán vagyunk kíváncsiak. Mint fentebb kifejeztük, a két kormányelnök közül az egyiknek mennie kell; aligha nem az fog menesztetni tehát, aki legutoljára hazudott.

Az osztrák túlkapásokkal szemben tehát Magyarország osztatlan egy táborban áll s a mi kormányunk is láthatja, hogy kár méltatlankodnia a magyar közvélemény kritikájának ébersége miatt. Most tehát csak arra kell vigyázni Bánffy bárónak, hogy be ne következzenek a címül fölvetett régi mondásnak a másik fele: . . . csuka fogta róka . . . mert akkor az abszolutizmus kisértő szelleme mindakettőjüket elviszi.

Hirek.

Pécs, 1897 november 10.

Bonavista.

»Vasárnap több magyar miniszter Bánffy báró miniszterelnök vezetéke alatt Kisbérre utazott, hogy Bonavistának, a magyar kormány által egynevedmillióért vásárolt angol apamén-

galommal mosakodott, az orvosok hosszú, fehér vászonkabátokban jártak ide-oda s egy bejáró fiatal orvos valami szintelen, áttetsző folyadékot nézegetett egy kis üvegben, miközben egy másikkal folytatott halk beszélgetést, ki egy fehér posztóval behuzott kosárka felét forgatott.

Mindezt félig öntudatlanul nézte végig a fiatal asszony, miközben az apáca felső ruháit szedegette le róla; és mialatt lelke, mint valami rögeszmébe, egyetlen gondolatba kapaszkodott: akarok nyugodt lenni, óh én uram, Istenem, adj erőt! Hanem azért, mikor az ápolónő a fehér alsó kabátkát készült levetni róla, ijedten kapkodott össze a mellén és védekezve emelte föl kezét.

Egy halvány arcú, idősebb nővér lépett most közelebb és odasugott a másiknak: nem szükséges levetni. A beteg hálásan emelte rá szeméit. Majd mintha kérni akarna valamit, az ápolónő karjaira tette kezét és úgy nézett szomorú, esdő kifejezéssel a szeméi közé.

A férfiak közül nem figyelt oda senki sem, de látva sem értették volna meg. Csak nő tudhatja azt, hogy ilyen helyzetben egyik nő a másiktól mit kérhetett?

Az apáca csak szemével intett, de a beteg elérte és nyugodtan hagyta, hogy a műtőasztalhoz vezessék.

Mikor felült rá, az ablakra nézett, hogy még egyszer lássa az áldott napvilágot — ki tudja, látja-e még valaha? — azután halk fohászszal lefeküdt.

nek a megérkezésénél jelen legyen. Darányi miniszter nagy bankettet rendezett. Az ebéd után a miniszterek visszautaztak Budapestre.

Az a rövid kis hír, amelyet az egész mondanivalónk értelmi szerzőjeképpen e sorok fölé iktattunk, már maga is értelmesen beszél. Mindazonáltal, elvünkhez hiven, alaposan számbaveszünk az eseményeket és kiküldött tudósítók részletes tudósítása alapján számolunk be arról a nagyszerű fogadtatásról, amely több rendbeli miniszterek jelenlétében Kisbérben megesett vasárnap, a mikorra nagy örömeit teszi el a hétköznapok közönységessége után a magyar. Az ünnep fénye kissé elhomályosította a miniszterek érkezésének jelentőségét. Mikor a kegyelmes urak vonata beérkezett a pályaudvarra, csak szegényes, kis éljen hangzott föl a publikum körében s a főrendező, akinek az ünnepség sikere a legnagyobb mértékben köszönhető, csak kalapbillentéssel vett tudomást a pesti vendégekről. Csupán a gazdasági tudósító sietett meleg kézszorítással a földművelésügyi miniszter elé s az érdemes gazdásznak sikerült pár barátságos szóval enyhíteni a kínos benyomást, amelyet a nagy Bonavista érkezésén tulságos várakozásba merült publikum közönye már-már a botrány színvonalára emelt.

Az ünnepelt Mén vonatát izléses diszítéssel látták el a haza határán. A lokomotivon kétfelől angol és magyar nemzeti színű szalagok fityegtek, a kürtő pedig zöld galyakból font girlandokban vészelt el, akárcsak az a kétszázötvenezer forint, amibe a nap hőse került, ha például a nap hősenek holnap megkehesedni méltóztatnék, minél nagyobb dicsőségére az aktuális politikai helyzetnek.

Mikor a vonat közeledtét jelentették a kegyelmes uraknak, Darányi Ignác miniszter lépett a sinek közé. Kínos visszatetszést szült a várakozó publikum körében, hogy a miniszter nem tette föl összes rendjeleit a fogadtatásra. Némelyek ebből bizonyos diplomáciai kontroverziát olvastak ki hazánk és a velünk ez idő szerint barátságos viszonyban élő Angolország között. Ez azonban, amint most már a félhivatalos Bud. Tud. közlése alapján írhatjuk, minden alapot nélkülöző föltevés, amely komoly elbírálásra egyáltalában nem számíthat.

A Mén, többek tanúsága szerint, kissé pettyhüdt idegekkel érkezett meg hazánkba s egyelőre teljességgel nem lehet számítani arra,

Összetette mellén kezeit és csöndesen, hang nélkül imádkozott — oh, megérti azt az Isten! — s a közben, mint valami holló, egyre ott kóválygott agyában egy titkos, homályos szándék, melyről magának se tudott volna számot adni: hogy észlelni és figyelni fog.

És figyelt. Látta a fiatal orvost a chloroformos üveggel maga mellett állani. Kezében tartotta a kis kosarat is és rácsöpögtetett az erős, átható szagu szerből. A beteg önkénytelenül lehunyta szeméit s ekkor érezte, hogy a kosárkát az arcába helyezik.

— Tessék mondani: egy! szólt a fiatal ember.

A beteg gépszerűen mondta utána. Az erős szag orrába hatolt és megteküdte mellét. Az orvos lassan számlált tovább s ő engedelmesen mondta utána, de egyre lassabb, folytatóbb hangon, — mintha mázsás súly nehezedett volna szívére. Zsibbadni érzé tagjait, egész testét: majd mintha milliónyi hangya futkosna végig hátgerincén és minden idegszálán, úgy rezgett, vibrált minden kis parányja. Mintha bomladozni készülné teste és atomjaira akarna szétfoszlni.

— Tizenegy . . . tizenkettő . . . számlált folytatva; folytott, álmag hangon. A rezgés egyre gyorsabb, egyre szaporább lett. Oh te nagy Isten . . . fohászkozott még egyet és eszmélete megszűnt.

. . . Hanem azért számlált tovább.

— Huszonöt . . . huszonhat . . . rebegte még alig hallhatólag; — azután csönd lett.

hogy különös érdeklődésébe fogadná a hazai lötenyésztés érdekeit. Ennek az indiszpozíciónak tulajdonítható az a körülmény is, hogy ezuttal csak röviden válaszolt a sok üdvözlésre s jövőre tartotta fenn magának — amint udvariasan kifejezte magát — azt a szerencsét, hogy bővebben kifejtse véleményét a magyar löviszonyok ez idő szerinti állapotáról.

Mint mindenütt, ahol az előkelő világ ünnepeit, úgy itt is beleszólt az ünnepi hangulatba néhány ártikulálatlan hang. A csendőrök egy Wlassics Gyula nevű polgári származású szegény embert a járásbírószobáért börtönébe kísérték, mert amerre a Mén kíséretével elvonult, jajgatott, az urak nyomában ment és valami Kultúra nevű árva gyermeket emlegetett, akit szépen fel lehetett volna ruházni a negyedmillióval. Amint később kisült, az elfogott ember alighanem részeg volt, mert ilyen nevű gyermek ez idő szerint nem csak Kisbérben és környékén, hanem köröskörül nagy vidéken teljességgel nem ismerős, hacsak azoknak az iskoláknak könyveiben nincs elkönyvelve, amelyek az utóbbi időben költség hiányában meg se nyitattak.

A Bonavista nevezetű Dög különben a tiszteletére rendezett banketten se vett részt. Csak annyit izent ki az uraknak, hogy a lovagias magyar nemzet mindig számíthat a nagyrabecslésére.

Napirend 1397. november 11-én.

Naptár: csütörtök, november 11. — Róm. kath.: Márton. — Prot.: Márton. — Görög-kel. (okt. 30.) Zenobika. — Zsidó: March. 16. — Nap két 6 óra 45 perckor; nyugszik 4 óra 10 perckor. — Hold két 5 óra 2 perckor este; nyugszik 8 óra 58 perckor reggel. Hold van a földtávolban d. e. 11 órakor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok hideg; légnymás 755. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változás nem várható, hosszabb ideig állandó száraz, hideg idő várható.

Közigazgatási bizottság ülése a városházán d. e. 11 órakor.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán d. e. 9 órakor.

Színház: »Don Cezar de Bazan«.

(Új megyebizottsági tag.)

Himesházán az elhalt Jasek Alajos után megüresedett megyebizottsági tagsági helyre most ejtették meg a választást. Két jelölt volt: Háy János, tanító és Csida Gyula, jegyző. A választásból Háy János került ki győztesen.

A műtét megkezdődött.

A beteg mozdulatlanul feküdt. Karját egy felől egy orvos, másik felől az idősebbik ápoló nővér tartotta.

Érdekes műtét volt. A tanár magyarázatot a beteg kezelő orvosának s a többiek is oda figyeltek. Még a pulzust vigyázó orvos is előre nyújtott nyakkal ügyel a tanár fejtegetéseire.

Egyszerre lassu, fojtott hangon, mintha valami mélységből szólana, de oly erővel és oly hangosan, hogy a szomszéd szobában is jól meg lehetett hallani, megszólalt a beteg.

— Oh te nagy Isten, aki vagy. Irgalmas Isten! Könyörülj meg rajtam. Ne hagyj el-árvulni az én szegény, ártatlan gyermekemet! Irgalom Istene, ne hagyj el, segíts meg!

A műtét zavartalanul folyt tovább. Nem ujság az orvosoknak, hogy a narkotizált beteg kábultságában beszél és mindössze az ápoló nővér vet egy résztvevő tekintetet a halott sápadtságú arcra.

De a mellékszobából átható sikoly telet a beteg szavaira.

A tanár izgatottan, kérdő tekintettel fordul az orvos felé. Ez csak annyit felelt: intézkedem, azután zavartalanul folyt tovább a műtét.

A szomszéd szobából még egy-két ajtónyitogatás és távozó léptek zaja halatszott; azután csöndes lett minden. Jótékony ájulás váltotta meg a boldogtalan anyát a lelkét ölfö kinszenvedéstől, azt vitték ki a szobából; míg

— **(Az ujoncok összeírása.)** A pécsi katonai ügyosztályban megkezdték már az ujoncok összeírását. Figyelmeztetjük az 1875. és a 76-ban született hadköteleseket, hogy november végeig okvetlenül jelentkezzenek, mert súlyos pénzbírságot rónak ki a mulasztókra.

— **(Egyházmegyei hir.)** Francis Pál, regölyi és Offenmüller Zsigmond ozorai segédlelkészek kölcsönösen áthelyeztettek.

— **(Másfél évezredes jubileum.)** Holnap (csütörtökön) lesz ezeröttszáz esztendeje annak, hogy Szt. Márton toursi püspök meghalt. Szt. Márton magyarországi születésű volt. Bölcsőjét a győr-szent-mártoni község területén ringatták Sabaria nevű római helységben. Egy római ezredesnek a fia volt, a keresztény hitre tért és bencés szerzetes lett. Tisztelete egész Európában elterjedt, mikor most 1500 éve meghalt. Szt. István királyunk az ő születés helyén alapította tiszteletére az első bencés főapátságot. A pannonthalmi főapát körlevelet adott ki ez alkalommal eszendeletére e hó 11., 12. és 13-án három napi ájtatosság lesz Pannonthalmán és a főapátsághoz tartozó területeken. A francia és német emlékművek és folyóiratok az idén mindenfelé közlik Pannonthalmának, mint Szt. Márton születés helyének képét.

— **(A kertészek — önkéntesek.)** A honvédelmi miniszter és a közös hadügyminiszter nagy örömet szereztek a kertészeknek. A két miniszter ugyanis egyetértően elhatározta, hogy ezentúl azoknak a növényeknek, akik a budapesti magyar királyi kertészeti tanintézetet végezték, önkéntességi joguk lesz. Ez a rendelet tehát a kertészeti tanintézetet a főgimnáziumokkal és a főreáliskolákkal egy nivóra emelte.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszter Tolnavármegye naki anyakönyvi kerületébe anyakönyvvezetővé *Fehér* a két férfi egymástól elfordulva, ökölbe szorított kezekkel állott és erővel tojtotta vissza könyeit.

A műtétnek vége volt s a tanár az orvosnak engedte át betegét, hogy bekötözze.

A halottszerű merevség engedett a narokotizált nő arcán. Az ébredés közeledett.

Magas, meredek fekete fal, mellette világos, szabad térségen ő maga . . . ez volt az ébredő első impressziója. S egy homályos tudat, hogy neki figyelni, észlelni kell. Úgy érezte, mintha áradás ragadná magával, mely zug, morajlik körülötte; de meg sem kísérlette fölnyitni szeméit.

Csak mikor valaki megfogja kezét és hangosan megszólítja: Jó reggelt! Hogy érzi magát? Már megvan. Már minden jól van! — akkor próbálja fáradt szeméit kinyitni. De pillái újra lecsukódnak és csak a bágyadt mosoly, mely átsuhan arcán, mutatja, hogy eszmélni kezd.

Még érzi, hogy fölemelik és hogy fáj, sajog valahol, — de nem tudja, mi? nem tudja hol? és feje eszméletlenül hanyatlík le az orvos vállára.

A lépcsőházban hűvösebb légáram éri arcát és pillanatra újra föleszmél. Napfény, világosság . . . Oh mi boldogság a napfényt újra látni! — És mintegy félálomban látja még kedvesét, édes anyját, ki könyvek közt mosolyog reá, testvérét, ki amazt támogatja és atyját, ki mind a kettőt átölelve tartja — azután újra lecsukódnak szeméi, hogy csak az ágyban nyiljanak föl újra, mikor az élet tudata, boldogsága teljesen viszatér.

Karem.

Imrét, — az agárdi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé *Kliegl* Bélát ki-nevezte.

— **(Miniszteri köszönet.)** A vallás-és közoktatásügyi miniszter Somssich Adolf grófnak azon alkalomból, hogy a siketnémák kaposvári iskolájának 200 frtot adományozott, köszönetét nyilvánította.

— **(Kigolyózott kaszinói tag.)** A szegzárdi közvéleményt hetek óta egyéb sem foglalkoztatja, mint a Geiger Gyula szegzárdi ügyvéd, lapszerkesztőnek kényes ügye, a kiről már megirtuk, hogy a szegzárdi kaszinó választmánya viharos ülés után 13 szavazattal 12 szavazat ellenében a kaszinó tagjai sorából kigolyózta. A választmánynak ezt a határozatát Geiger Gyula — mint említettük — a közgyűléshez megfeleltette, mely tárgyban vasárnap délután tartatott meg a rendkívüli közgyűlés a tagok nagy érdeklődése mellett. A közgyűlésen fölolvasták a Geiger ellen emelt vádakat, 1. hogy a tolnamegyei albumra előfizetéseket szedett föl, de azt még meg nem jelentette; 2. hogy mint ügyvéd a felek pénzét visszatartotta; 3. hogy Erdős Gábor báttaszéki jegyző megsértette, tőle azonban elégtételt nem kért; 4. hogy Boda Vilmos országgyűlési képviselőnek lovagias ügyben a fegyveres elégtétel adást megtagadta. Ezekre a vádakra Geiger terjedelmesen felelt, megdönteni iparkodván az ellene emelt vádakat. A rendkívüli közgyűlés titkos szavazással csakugyan meg is semmisítette a választmány határozatát. Megjelent ugyanis 154 kaszinói tag, kik közül 81 a kizáratásra, 73 pedig arra szavazott, hogy a választmány határozata megsemmisítendő. Az alapszabályok szerint valamely kaszinói tag csak akkor zárható ki, ha a közgyűlésen megjelent tagok kétharmad többsége kívánja, miután a kétharmad többség nem éretett el, így Geiger Gyula továbbra is megmaradt kaszinói tagnak. Ennek az izgalmat és a társadalmi életben valóságos bomlást előidézett dolognak azonban még nincsen vége, mivel a 300 tagot számláló kaszinóból e miatt 50—60 tag is ki fog lépni. A kaszinó választmányának a Geigert kigolyózó határozat meghozatala után, be sem várva a közgyűlés döntését, a hova az ügy megfeleltetett, a szegzárdi tisztviselői társaskör és a szegzárdi polgári olvasókör választmánya is kizárta Geigert a tagok közül. A tisztviselői társaskörben 5 tag a kizáratás mellett, 5 ellene szavazott s így az elnök döntött szavazatával Geiger ellen; a polg. körben a választmány egyhangilag hozta meg határozatát. Most ezen egyesületekben is a közgyűlés lesz véglegesen hivatalos határozni a kizáratás fölött, a mi természetesen nagy izgalommal fog megtörténni. Geiger Gyula különben már 20 év óta van Szegzárdon, a Szegzárd Vidéke című hetilapnak felelős szerkesztője és tulajdonosa, mint ilyen éles cikkeivel sok ellenséget szerzett magának. Már két ízben volt képviselőjelölt is. Hat évvel ezelőtt a kormánypártnak volt jelöltje a szegzárdi kerületben, mult évben pedig függetlenségi programmal lépett fel Boda Vilmos Kossuth-párti ellen, de a választás előtti napon visszalépett.

— **(Vendéglősök a kormányhoz.)** A magyarországi vendéglősök, szállodások és kocsmárosok kérvényt nyújtanak be a

képviselőházhoz, melyben érdekeik törvényhozási biztosítását és megóvását kérik. A kérvényt a pécs-baranyai vendéglősök ipartársulata nevében aláírták: Molnár Gábor, Kristóf Ferenc, Varga Ferenc, Merkl István, Skrobay István, Udvardy Nándor, Benkő József, Fischer Simon, Hirschfeld Sámuel, Ribits Máté, Bors Kálmán, Freiszt Mihály, Cserta Antal, Czirják Antal, Dorn Lajos, Hentz István, Kulin Henrik, Hircy Ferenc, Polgár György, Vághó János, Bors Márton, Czirják Ignác, Jakab Imre, Szabó Sándor, Csonka István, Kész Ferenc, Klencz Alajos és Bóza József. — Továbbá Zsilinszky Lajos, Kovács Imre és Nagy-Atádról Zanyi Ferenc, Sárbogárdról Egyed Mihály és Mészöly Lajos és Alsó-Domboruról Igrec Márton. A kérvényt legközelebb benyújtják a képviselőházhoz.

— **(Megkerült dezentorok.)** Tegnap számunkban megirtuk, hogy a kilencéves Ötvös József és a hatéves Ötvös János, iskolásfiúk, szüleiknek Kisflórián-utca 19. szám alatti lakásukról eltűntek, illetve tegnapelőtt nem tértek haza az iskolából s azóta nyomuk veszett. A szülők feljelentésére tegnap rendőrségünk Budapestre, úgy a környékbeli nagyközségekbe is táviratozott, hogy keressék a dezentorokat. A távirati megkereséseknek meg is lett az eredménye, mert kitudt, hogy a két fiu Hosszuhetényben van. Ott lakik a nagybátyjuk és a két gyerek tegnapelőtt a fejébe vette, hogy elmennek hozzá. Nem szóltak ott-hon senkinek semmit, hanem mikor reggel iskolába elbocsájtották őket, a helyett, hogy iskolába mentek volna, nekiindultak az utnak. És amúgy gyalogszerrel estére meg is érkeztek Hosszuheténybe s a nagybácsijuk csodálkozott el legjobban, mikor meglátta őket. A kifáradt gyerekeket jól tartotta, lefektette s éppen szándéka volt, hogy visszahozza őket kocsin, mikor meghallotta, hogy szökevény gyerekeket keresnek Pécsről és mindjárt tudta, hogy a két dezentor csak az ő két kis unokaöccse lehet, amint úgy is volt. A kis szökevényeket most aztán haza hozzák és bizonyára meg fognak rá emlékezni, hogy gyerekésszel mily aggodalmat okoztak szüleiknek!

— **(Tűzveszedelem a városháza alatt.)** Tegnap este félhat óra tájban könnyen veszedelmessé válható eset történt a városháza baloldali sarkán levő *Scherber* János-féle mézárszékben. A lámpát gyújtották meg s a mint fel akarták tartójába tenni, elejtették. Természetesen a petroleum rögtön meggyuladt és lágokban égett a bolt padlóján. Node a tűzoltók épen a tűz tövében lévén, kitudták a veszedelem hallatára az őrszobából és egypár kosár homokkal elnyomták a tüzet,

— **(Halálozás.)** Erdélyi János, nyugalmazott gazdatiszt, életének 91-ik évében ma reggel 9 órakor meghalt. A nagy kort elért halott temetése pénteken délután 3 órakor lesz a siklói-országot 22. számú házból a budaikülvárosi temetőben.

— **(Himen táblája.)** A pécsi állami anyakönyvvezetői hivatalnak házasulandók kihirdetési tábláján a következő jegyepárok nevei olvashatók:

Árpádi Lajos, rk., Pécs — Őri Katalin, rk., Pécs;

Schitler rk., Kaposvár — Kohn Róza rk., Pécs;

Schultz Ferenc, rk., Pécs — Tóth Stefánia, rk., Magyarbóly;

Barsics József, rk., Pécs-Bányatelep — Steinhauer Mária, rk., Pécs-Bányatelep;

Elmayer Rezső, rk., Leibach — Feilhauer Stefánia, rk., Pécs;

Brandauer József, rk., Pécs — Tolp Janka, rk., Pécs;

Rex Dávid izr., Pécs — Kurein Száli, izr., Luzsok.

— **(Ismeretlen boszuálló.)** Egyik rácvárosi korcsmárosnak ma reggelre sorban bevették az ablakjait. A tettet még hajnalban követték el, mikor a lakók a legjobbizú álmodták s így, hogy kik voltak a tettesek, nem is sikerült megtudni. Pedig az illetők nem igen félhettek a felfedeztetéstől, mert arra is volt idejük, hogy ákombákom betűkkel felírják a falra: boszút álltunk! Hogy kik voltak és mi okuk volt a boszuállásra, azt a rendőrség feladata kideríteni, hol az esetet ma délelőtt bejelentették.

— **(Égből hulló kő.)** Eddig csak arra van példa az Írásban, hogy az égből manna hullott a pusztában éhező izraeliták éhségének csillapítására, de hogy kő is hullhat az égből, arról eddig a história semmit sem tud. Pedig hogy kő is hull az égből, azt fájdalommal konstataha egy napszamos tegnap este, a ki a felső-haviboldogasszony-utcán bandukolt nyolc óra tájban hazafelé, mikor egyszerre egy kő repült a fejéhez és úgy eitalálta, hogy mindjárt kiserkent a fejéből a vér. Amúgy véresen ment be aztán a rendőrségre, a hol elpanaszolta a titokzatos esetet, azonban, hogy valaki szántszándékkal tisztelte-e fejen azzal a kővel — mely most bünjelként a rendőrségen van — vagy hogy egyáltalán mi módon találkoztak, a kő és az ő beütött feje, össze, még eddig nincs tisztába hozva.

— **(A dárdai önkéntes tűzoltó-egyesület)** Fülöp N. sótárnok elnölete alatt most tartotta alakuló közgyűlését. Az egyesület protectora Lippe főherceg. A tisztikar személyzete a következő: főparancsnok Jilly Viktor, szolgabíró, parancsnok Próhaszka Károly, kezelő orvos dr. Jellachich Károly, ügyész dr. Kiss Emil, titkár és jegyző Stefan Gyula tanító, mászóparancsnok Schaffer Ferenc, szivattyus Molnár Géza, mentőparancsnok Weigert Mihály, szerparancsnok Schwillinger Károly és pénztárnok Weigert Mátyás bíró. Választmányi tagok: Kinneth Adolf urad. számtanácsos, Gaál Ferenc és Jobst János az alapító és Lahoncsek György, Angszter Mátyás, Pfeifer János, Helmrich János, Theuerling Ferenc és Hohmann Henrik a rendes tagok sorából. Lippe herceg, mint az egyesület fő-protectora, 300 frtos alapítványt tett az egyesület javára.

— **(A szegzárdi nők a királynak.)** A szegzárdi nők A. Domsits Antónia kezdeményezésére diszgyűlést tartottak a szegzárdi városházán s ott elhatározták, hogy a királyhoz hódoló feliratot intéznek a tiz szobor felállításának elrendelése miatt. A hódoló feliratot Domsits Antónia szerkeszti meg s Percel Dezső belügyminiszter viszi fel a király színe elé.

— **(Megkerült kórházi tolvaj.)** Berec József, hosszuhetényi illetőségű szolgál-

legény, eredeti nemét eszelte ki a könnyű megélhetésnek, mikor megunta az örökös szolgaságot. Utolsó izben a Muldini testvéreknél volt háziszolga, a kiktől 6 frt 50 kr. előleget fel is vett, de augusztus 31-én csak eltűnt a helyéről, a cselédkönyve hátrahagyása mellett. Már kerestetni akarták, mikor egy levelet kaptak tőle s abban azt írta, hogy a városi közkórházba vetette fel magát, mert vért köp és nincs reménye az élethez. Ott is volt, azonban nem lévén valami veszélyes a betegsége, el akarták bocsájtani. De ő kijelentette, hogy nagy kedvet érez a kórházi szolgálathoz s mivel úgy is hely nélkül van, megmarad ápolónak. Engedtek hát a kérésének és próbaszolgálatra alkalmazták. A próbaszolgálatot aztán arra használta fel, hogy a betegetől ruhaneműt és pénzt lopott s egy szép reggelen csak hült helye volt. A szökést előre kieszelte s hogy több pénze legyen, még csalásra is vetemedett. Ugyanis, mivel régebben a Csertánál is szolgált s tudta, hogy ott ismerik a kórházban ápolás alatt levő *Hlobok* József drótostót, levelet írt ennek nevében Csertának s abban arra kérte, hogy mivel a kórházból kijön, küldjön a lakására 2 frtot és 1 liter bort. És ezt a küldeményt is kézhez vevén, Pécsről igyekezett odább állni. Ez sikerült is neki, mert — mikor a lopások és a csalás kiderült s feljelentették a rendőrségnél — már akkor nem volt sehol. Hiába is keresték egész tegnapig. Hanem tegnap bejelentette a rendőrségnél egy »jóbarátja«, hogy ő tudja, hol van. És előadta, hogy a kórházak igazi élősdije, most sem javult meg s jelenleg a szigetvári kórházban ápolatja magát, bizonyára azért, hogy ott is megismerkedjék a viszonyokkal s ezt az ismeretséget úgy, a hogy, a hasznára fordítsa. A rendőrség nyomban sürgönyözött Szigetvárra, a hol a körözött jómadarat le is tartóztatták és haza hozták Pécsre s a rendőrség most átadja a királyi ügyészségnek.

— **(Nem szeret Pécsen.)** Alig pár hete költöztek be *Schäffer* Jánosék egyik közei faluról. A Gründler-utca 30¹/₂ szám alatt vettek fel egy kis lakást, a hol a férj és feleség, János nevű fiukkal meghuzódhattak. A gyereken azonban már kezdetben észrevették, hogy nem szeret a városban lakni. Mindig a falu után sóhajtozott és vasárnap eltávozván hazulról, azóta nem is ment haza. Szülei hiába várván, mikor már mindenféle eredmény nélkül keresték, tegnap este bejelentették eltűnését a rendőrségnek. Ugy látszik, a gyerek hazament az ő kedves falujába, a hová most megkeresést irnak a rendőrségtől, hogy ott van-e? És ha ott van, haza fogják hozni; ha pedig nincs, akkor elrendelik a körözését.

— **(Nagylelkű cimborák.)** Tegnap este nagyban mulatott három munkásember egyik siklósi-utcai korcsmában. A mulatság vége az lett, hogy a legfiatalabbat köztük leverte a bor a lábáról és annak a veszedelemnek volt kitéve, hogy az utcán kell lefeküdni. A jólelkű cimborák hát megsajnálják és ketten karonfogva jobbról-balról, hazavezették a külső balokány-utcai lakására. Ott szépen lefektették, betakargatták és jó éjszakát kívánva neki, haza mentek. Az ember alig tudott nekik hálalkodni jószívűségükért, de mikor ma reggelre kijózanodott, ugyancsak nagy meglepetés érte. Vagy öt forintja volt a zsebében a mulatság

végeztekor s azt ma nem találta sehol. Most az a gyanuja, hogy a jólelkű cimborák lopták el tőle s fel is jelentette őket ezért a rendőrségnél, a hol folyik az ügyben a vizsgálat.

— **(A halál torkában.)** Csaknem a tűzhalál martaléka lett Gyódon a napokban egy hétéves kis leányka. Ötéves testvérevel volt otthon s a gyerek, hogy unalmát elűzze, gyufát kezdett gyujtogatni. Egy égő gyufától aztán az ágy szalmája, hol a hétéves kis leány aludt, meggyulladt s ha segítség nem érkezik, az ártatlan teremtes oda is ég. De mégis a gyerekeknek volt annyi lélekjelenléte, hogy kiszaladt az udvarra és segítségért kiabált. Az utcán járó-kelők meghallották a kiabálásait, berohantak a házba s még megtudták menteni a leánykát a halál torkából, aki azonban úgy is súlyos égési sebeket szenvedett már.

— **(Életunt kofa.)** *Tajth* Ignácné, személyi lakosnő, már vagy tiz év óta szomorú özvegyiségben éli napjait. Be szokott járni a városba a piacra s itt a mit kofalkodásból keres, abból tengeti az életét. Nagyon megunhatta azonban ezt az életet, mert többször mondta már, hogy nemsokáig jár ő a piacra, mert ugyanis vége felé közeledik az élete. De persze, mert egészséges volt, ki se hallgatott rá. Tegnap aztán otthon egy csomó gyufát feloldott és megitta. S talán meg is hal, ha tettét idejében észre nem veszik és hánytatót nem adnak be. Ez aztán segített rajta s ma már jobban van és életben is marad az életunt kofa. S tanult is a sikertelen kísérletből annyit, hogy belátja, miszerint nem jó a halált siettetni, úgy is eljön az az emberért, ha itt az ideje!

— **(Pórujárt csikó.)** *Preli* Jakab, személyi gazdának volt egy fiatal, hevesvérű csikója, melyet most tanított kocsiban járn. Csak a hámos lovak mellé kötötte ugyan és nem tett rá hámot, de a hevesvérű csikónak ez sem tetszett. Mindenáron szabadon akarta volna a kocsit követni s addig hánykolódott, míg elszakadt a kötőfékje és ő elszabadult. Neki is vágott az udvar léckerítésének és át akarta ugrani. Eltévesztette azonban az ugrást és ráesett a lécekre, melyek hegyes vége felhasította a hasát. A pórujárt csikóhoz hozzátérő orvost hívtak, de féltő, hogy nem lesz belőle többé ló s le kell bunkózni.

— **(Rászakadt a tető.)** Rozoga, kis viskóban lakott a keszüi szőlők között *Prézszer* Péter, egy öreg, hetvenéves ember. Épen a hideg beálltával most akart beköltözni a faluba, mikor tegnapelőtt este szerencsétlenség érte. Ahogy a kunyhóban tett-vett, egyszerre nagy recsegés között rászakadt annak a tetője. Az öreg embert leverte lábáról a tető, aki azonban nem szédült el a fejét ért ütések miatt, hanem sikerült neki kimenekülnie a veszedelemből. Így is szenvedett több sérülést, melyeket vagy pár hétig kell gyógyítani s még azután is emlékezetes lesz sokáig a számára ez az eset, melynek könnyen áldozata lehetett volna az élete is.

— **(A nadrágos ökör.)** Faluhelyen szokása a cselédségnek, hogy nemcsak a kutyákat, de még a jámbor ökröt is betanítják, hogy különös ellenszenvvel viseltessék némely dolog iránt. Ilyen tanítómestere lehetett annak az ökörnek is, a mely *Herz* Izrael patacsi

házalót tegnap majdnem halálra gázolta. A házaló kint járt a földek között, mikor a mezőről nagybögve rontott felé egy ott legelő ökör. A közelben senki sem volt s a megvadult állat fellökte a házalót s már kezdett a testén taposni, mikor a bojtár odaért s elverte róla. A veszedelmes helyzetből különféle kisebb-nagyobb sérülés után szabadult ki a házaló, a kinek a bojtár azzal magyarázta meg az ökör furcsa fellépését, hogy az »haragszik a nadrágos emberre«, azért hát, ha más-kor arra felé jár, jó lesz, ha messze kikerüli a — nadrágos ökröt!

— **(Majd, ha fagy.)** Ez a közkeletű ígéretforma haldoklik. Megszámálvák a napjai s csak idő kérdése, hogy ha valaki kiszalasztja a száján, másnap reggel rajta ne fogják, hogy váltsa be ígéretét, mert ime — fagy. Szóval hiába csürjük-csavarjuk a dolgot: itt a tél. A majdnem egyhónapos borús idő után ma ugyan láttunk egy kis napsugarat, az azonban olyan hideg, fagyasztó szél kíséretében jött, hogy nemcsak a sétatér fáit kopposztotta meg és terítette be az utat száraz levelekkel, de méltán kísérelte volt az éjjeli fagynak. S nemsokára jégkéreg borul a vizek fölé, a házak ereszeről jégcsapok csüngenek alá és megfagy az utak sáros röge is. És fagy, fagyni fog a jövő tavaszig!

— **(Aki télikabátokban utazik.)** Természetes, hogy így télidőben mindenki jó meleg télikabátban megy valahová, ha dolga van. Nem is ilyen emberre vonatkozik ez a cím, de olyanra, akinek nem elég egy téli-

kabát, hanem többre fáj a toga s mindig olyanra, a melyik a — másé. S nem is gyűjti ezeket össze, hogy otthon tartsa, vagy hogy egyszerre hármát-négyet magára vegyen, hanem eladja olcsó pénzért másoknak. Amit viszont nem felebaráti szeretetből tesz, hogy így embertársait olcsó pénzen jó meleg ruhához juttassa, hanem abból az egyszerű okból, mert ő úgy — lopja a télikabátokat. Ilyen tolvaj szerepelt ma ismét, aki Nagy János, pellérdi lakos kocsijáról emelt le egy télikabátot s úgy eltűnt vele, hogy még eddig nem akadtak a nyomára, bár mindenfelé kereklik.

— **(A Fonciére biztosító intézet)** vezérigazgatósága a pécsi főügynökség eddigi titkárát, Meisel Edét — saját kérelmére — állásától felmentette s helyébe titkárul Jacobi Fülöp központi főhivatalnokot nevezte ki.

Órák ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órás és ékszerész Pécs.

Művészet, irodalom.

○ **Angot.** Lecocq-nak ezt a kedves zenéjü operettjét tegnap meglehetősen számú közönség hallgatta végig s jól mulatott a sikerült előadáson, a mely a múlt évi tapasztalatokkal való összehasonlítás tekintetében nagyon tanulságos volt és határozottan a mostani szereplők előnyére ütött ki. Angot

most nem is volt a műsorban előadásra kitűzve, hanem műsorváltás folytán lett hirtelen előadva, mégis a készültségnek nyomát sem láttuk, az előadás egészen összevágó volt, a főszerepek pedig igen jól voltak betöltve. *Ligeti* Mari ének dolgában talán nem érte utol egészen *Juhász Ilkát*, ki tavaly a címszerepet énekelte, de hangja mégis tisztán csengett, játéka pedig inkább megfelelt *Angot* asszony lánya pajzán szerepének. *Némethy Gizella* Lange kisasszony szerepében nagy tetszést aratott; oly ügyesen és elegáns sikerrel adta a direktoriumot dirigáló művésznőt, hogy megsértetők, ha e szerep tavalyi személyesítőjével hasonlítani egybe. *Larivodiere* és *Pomponet* szerepei tavaly is jó kezekben voltak, de *Andorfy* és *Hunyady* mégis fölülmulták őket minden tekintetben. Még *Perényi* (Ange Pitou) és *Bodroghiné* (Amarante) is sokkal jobban kitettek magukért, mint a múlt évben s utóbbinak az *Angot* asszonyról szóló dalt meg is kellett ismételnie. A rendezés is ügyes volt, csak azt kifogásolhatnók, hogy Erdélyi a második felvonásban magyar huszár uniformisban kergette az összeesküvőket, pedig a direktoriumnak 1797-ben aligha álltak Párisban magyar huszárok a rendelkezésére.

Törvénytörés.

§ **A kamatok miatt.** *Póra* Józsefné *Németh Katalin* adósa volt *Kovács* Buli Jánosnak Somogy községben. Az adósságról 1894-ben

Ekkor érkezett *Duncan* levele, mint a villámlás a tiszta égről, melyben kéri, hogy soha többé még csak föl se emlitsék előtte a dolgot, mert ő *Stanton Lénát* úgy sem tudja feleségül venni.

— Rövid időre hazajövök — írta — azután pedig hosszabb külföldi utra indulok.

Nem is vette észre, mennyire beesett és szomorú a fia csinos arca, mikor *Duncant* hazaérkezése alkalmával éjszaka, a gyertyavilágnál üdvözölte. Nem tartotta alkalmasnak az időt arra, hogy most fölemlítse újra azt a dolgot, mely annyira a szívében fektet.

— Menj fiam azonnal a szobádba. A hosszas utazás bizonyára kimerített. Már késő is van, éjfélnél elmúlt, de holnap délelőtt várni foglak a boudoiromban s együtt fogunk reggelizni.

Türelmetlenül várt. A vörös bársonnyal behuzott pamlagra dőlt, a lábaival kissé türelmetlenül dobantott a fehér szőnyegen s csaknem minden pillanatban előrán-totta az óráját és csodálkozva kérdezte, hogy hol marad *Duncan* olyan sokáig.

Végre meghallotta a jól ismert gyors léptek közeledését, a következő pillanatban pedig *Duncan* már az oldalánál volt. Mikor hozzáhajolt, hogy megcsókolja, akkor vette csak észre, mennyire megváltozott az arca. Finom, fehér kezeivel, hizelegve simogatta a sötét hajfürtjeit és az elhalványult arcát.

— Mi történt az én szép és boldog fiammal? — kérdezte, majd halkán, aggódó hangon tette hozzá: *Duncan* te beteg voltál és ezt eltagadtad előttem.

— Nem anyám, én nem voltam beteg.

totta a leánykát, majd halkán suttogta a fülébe: Nagyon hasonlít magácska hozzá.

Molly megcsókolta a homlokát, s a fátyol, mely a *Madge* arcát fődte, félrecsuszott.

— Tegyen addig a földre, amíg a fátyolát megigazitja, hiszen így félrecsuszva nem maradhat a kalapja se. Az uton nagy kövek vannak s megbotlana benne talán, s ezért jó volna a fátyolát hátravetni.

— Ezt meg is teszem — mondta *Madge* a leánykát a puszta füre téve.

E pillanatban gyors léptek zaja hallatszott, majd harsány hang csendült meg a közelben, amely a *Madge* szívében édes álmokat ébresztett föl.

— *Molly!* *Molly!* hol vagy?

— Itt vagyok, *Duncan* — kiáltotta vissza a leányka a karjait kiterjesztve. Ide jér *Duncan* és vigyél haza, mert a mankóm az előbb eltört.

Néhány pillanatig mintha elcsöndesült volna a világ a szegény elhagyatott kis *Madge* körül. Nem tudta elképzelni, hogy mért nem halt ő meg azon a helyen a nagy izgatottsága közepett?

Duncan állott előtte, a szép és szenvedélyes *Duncan*, aki egy pillanat befolyása alatt vette feleségül, az az ember, akit szívéből szeretett, s akinek a nevének a puszta említésekor is reszketett, akihez ő imádkozott. Igen, az ő kedvese volt, aki megesküdött egykor, hogy az egész világgal szemben is meg fogja védelmezni, s a csillagos égbolt alatt örök hűséget fogadott neki.

Már egészen besötétedett, s így nem látszott, mennyire elfehéredett az arca. Ifju szenvedélyes szíve, hogy földobogott, mily kimondhatatlan vágy fogta el, hogy

adóslevelet állítottak ki, melyben 1894—97. évekre 170 frt kamat volt kikötve. Azonban, mikor ez évben a kamatokot kérte a hitelező, Póráék nem fizettek és a sommás perben az asszony az eredeti kötelezvényével igyekezett bizonyítani, hogy csak 97-ben kezdődik a kamatfizetés, mert ott úgy állt. A hitelezőnél levő másolatban azonban 94. év volt és az eredetiben is egy alábbi pontban szintén ez az év szerepelt a kamatfizetés kezdetéül. Vagyis az asszony egy helyen kijavította a 94-et 97-re, de már máshelyen elfelejtette azt tenni. És ez lett az árulója s magánokirathamisítás miatt feljelentették a pécsi kir. törvényszéknek. A ma megtartott végtárgyaláson a bíróság az asszonyt — tekintve hogy a panaszosnak kára nincs, mert be is volt táblázva a követelése — csak két heti fogházra és 5 frt pénzbüntetésre ítélte. Az ítéletben a közvádoló megnyugodott; de a vádlott és védője, Nemes Vilmos dr. megfelebbezte azt.

§ Csalárd bukás. Spitzer Adám — kinek haltéri boltja alatt csak nemrégben is rendőri beavatkozást provokáló tüzeset történt — 1894. évi január 14-én csődöt mondott. Passivái épen 107.672 frtra rugtak s 161 hitelezője károsodott, kiknek kielégítésére csak 18.9 % jutott a csődvagyonból. Mindezek alapján hivatalból és egyszersmind több hitelező kérelmére is megindított a bűnvádi eljárás Spitzer Adám ellen, kit a btkv. 314 és 416. §-aiba ütköző csalárd és vétkes bukás miatt helyezett vád alá a pécsi kir. törvényszék. Ügyében már folyó évi június 9-én tartottak

egy végtárgyalást, azonban Toldi Béla dr. védő kérelmére ekkor pótvizsgálatot rendeltek el. A pótvizsgálat befejeztetvén, ma újra a büntető bíróság elé került Spitzer Adám ügye. A mai végtárgyaláson meghallgatták Böbel Ferenc és Schumann Ferenc szakértők véleményét, kik a mérleg és leltárról, mely az 1891-92. években vezetett, előadták, hogy az a kereskedelmi törvény idevonatkozó szakaszainak nem megfelelően készített; továbbá hogy a 93. évi rendelkezések feltűnően túlhaladták az előző évi rendelkezéseket s különösen csődbejutása előtti öt hónap alatt óriási megrendeléseket tett a vádlott, kinek skadenz-könyveiből végül az se tűnik ki, hogy a 19 ezer forintos váltóösszeget, mely ott feljegyezve van, mire könyvelte el. A tárgyalás különben sok dolgot adott a bíróságnak s még délután is folyt és négy órakor azzal ért véget, hogy ismét ítélet nélkül napolták el a végtárgyalást és ismét pótvizsgálatot rendeltek el arra nézve, hogy vádlott védekezése, a 93. évben könyveléseibe bevont faüzlet 40 ezer forintos vesztesége és a 19 ezer forint váltóösszegnek az üzleti felszerelésbe fektetése — kitűnjék. Tehát még egy harmadik végtárgyalásra is van kilátás e csalárd bukási ügyben.

Közgazdaság.

□ Nemzetközi utalványok átszámítása.

Nagyon gyakran megtörténik, hogy egyes postahivatalok, a nemzetközi utalványoknál az értéket idegen pénzürtékre tévesen számítják át.

Igy például megesett az is, hogy még a legismeretesebb helyekre: Párisba, Brüsszelbe szóló utalványokat is a postahivatalok frank-érték helyett márka-értékre számították át, ugyszintén a Luxemburgba szóló utalványokat is, a melyeket pedig már 1892. óta frank- és centime-értékre kell átszámítani. A kereskedelemügyi miniszter tekintettel arra, hogy az ilyen téves átszámításokból eredő hibák a közönséget károsítják, rendeletet intézett a postaigazgatóságokhoz, hogy utasítsák a postahivatalokat, hogy az átszámításoknál a legnagyobb gondot járjanak el.

Országgyűlés.

A főrendiház ülése november 10-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Rövid ülésre gyűltek össze ma délnben a méltóságos főrendek s megválasztották a delegáció főrendi tagjait. A jegyzőkönyvet nyomban hitelesítették és átküldték az ugyanakor üléselő képviselőházhoz.

A képviselőház ülése november 10-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház félelgykor tartotta ülését, amelyen fölolvasták a főrendiház üzenetét a megválasztott főrendi delegátusokról.

Ezután Kossuth Ferenc interpellált Bilinsky szombati kijelentése miatt; kérdezi a miniszterelnököt, hogy mi hát a kormány álláspontja, ha Ausztriában a provizoriumot rendelettel léptetik életbe.

megragadja a kezét, s a fáradt fejét a vállára hajtsa. Szédült. E pillanatok alatt mintha évek multak volna el. Térdre kellett volna borulnia előtte, s így esdekeln:

— Duncan, én szerelmem! hallgass meg engem. Nem vagyok bűnös. Hallgassad meg a kérésem, a könyörgésem. Én nem vétkeztem, de azért irtózatosan bűnhődtem mégis. Az én lelkem tiszta, miként az angyaloké. Fogadjál vissza a szived szeretetébe vagy meg kell halnom.

— Olyan jó volt ő irántam Duncan — mondta Molly még mindig Madget ölelve. Eltörtem a mankómat, s ő hozott ide engem a kőfáltól. Köszönd meg ezt neki kedves bátyám.

Madge szivverése csaknem elállt. Tudta, hogy életének a legfontosabb perce elérkezett, mikor Duncan, az ő ifju férje, hozzáfordult, s barátságosan mosolyogva, udvariasan nyujtotta feléje a kezét.

TIZENNYOLCADIK FEJEZET.

Duncan hazaérkezése utáni reggelen Mrs. Field az öltöző szobájában türelmetlenül várt a fiára. Szemei körül kékes karikák rajzolódtak, fehér kezei pedig összekulcsoltan pihentek az ölében.

— Az én Duncan fiam éppen olyan, mint a boldogult édes apja volt — mormogta magában. Sehogysem akar belemenni ebbe a házasságba. Kényszeríteni pedig nem lehet rá. Makacs és önféjű, de a szive jó és nemes. Már évek óta a legforróbb kívánságom, hogy Duncan feleségül vegye Stanton Lénát. És erről a tervemről nem mondok le. Az én fiam, akit végtelenül szeretek, megérdemelné, hogy hercegnő legyen a felesége. A büszke szépség, Stanton Léna éppen neki való lenne. Vagy ő, vagy pedig senki más.

Mikor Duncan a Stanton-kastélyba való meghívást elfogadta, meglegedetten mosolygott.

— Ez csak úgy végződhetik, hogy Duncan feleségül veszi s úgy hozza haza Stanton Lénát.

Duncan nem is sejtette, hogy e célra már újra be is rendezték itthon az otthonát.

— Semmi sem fog hiányozni az új párnak — mondta a gazdaságot és pompát nézve, amelyet az izlés és a pénz előállítani képes volt.

Bánffy b. nem felett.

Értesülésünk szerint Bánffy b. ma este Bécsbe utazik, hogy a királynak előterjesztést tegyen Bilinsky viselkedéséről.

TÁVIRATOK

— **A magyar delegáció.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A magyar delegáció ma délben egy óraker tartott előértekezletén megalakult s elnökké Szapáry Gyula grófot, alelnökké Széll Kálmánt választotta.

— **Katholikus autonomia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A katolikus autonomiai kongresszus ma délelőtt tartotta meg előértekezletét az „Angol királynő“ szállodában. Világi másodelnökké Szapáry Gyula grófot jelölték. Vaszary hercegprimás holnapi megnyitó beszéde tizenhat oldalra terjed.

— **Goluchowsky a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Goluchowsky külügyminiszter ma délelőtt referált a királynak monzai utjáról.

— **Tüntetés a Reichsrath előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi egyetemi hallgatók ma délelőtt a Reichsrath főbejárata előtt nagy tömegben csoportosultak és nagyszabású tüntetést rendeztek. Éltették Wolfot, Schönerert, Lechert, elénekelték a „Wacht am Rhein“-t és a „Bismarck-Lied“-et, abugolták Badenit, Luegert, az elnököket. Wolf, Kaiser és Funke kijöttek a lépcsőkre. Egy joghallgató beszéddel üdvözölte őket, mire Wolf válaszolt. A rendőrség tehetetlen volt. Tüntetés után az egyetemi hallgatók szép rendben visszavonultak az egyetemre.

— **A Reichsrathból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mig künt az utcán fölhangzottak a „Pereát“-ok és abugok a kormány tagjaira, az ülésteremben a legnagyobb zajban folyt az ülés. A keresztény szocialisták megrohanták az ülést vezető Kramarz alelnököt, s kérdőre vonták, hogy miért hiányzik a jegyzőkönyvből a sok „Schuft“, „Schandbube“ és más hasonló közbekiáltás. Az elnök kijelentette, hogy jövőre bevételi az ilyen kifejezéseket is a parlamentarizmus szégyenére.

— **Promóció az egyetemen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti egyetemen ma délelőtt ment végbe Zsilinszky Mihály államtitkár jelenlétében a promóció sub auspiciis regis. Doktorokká promoveálták a jogi karon Vigyázó Ferenc grófot és Csávossy Ignácot, az orvosi karon Fenyvessy Bélát és Róth Vilmost.

— **Spanyol dolgok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sagasta spanyol miniszterelnök tizenhét karlista papot bellebzetett kolostorba. — Szevillában egy ékszerüzletből 500.000 frt áru észert raboltak el.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt

közönség figyelmébe!

Olcso és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

The Continental
Bodega Company.
Valódi hamisítatlan
külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.

Tarragona s. a. t.
Legjobb
bevásárlási forrása

Raktár:

Pécsett:

Berecz Károly,
Reeh Vilmos özv.,
Nick A. K. uraknál.

Dombóvárrott

Szabó József

úr szállodájában.

19569. sz.

1897.

HIRDETMÉNY.

Alulírott tanács ezennel közhirre teszi, hogy **1898, 1899 és 1900. években szükséges**

kavics szállításának és a városi kőbányáknak

ugyanazon időre leendő haszonbérbe adásának biztosítása iránt 1897. évi december hó 2-án délelőtt 9 óraker a városi tanácsteremben zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverés tartatik.

Óvadék:

A kavics-szállításra **500 frt.**

A bánya-bérre **250 frt.**

Az ajánlatok külön teendők egy a szállításra, mint a haszonbérleire.

Felhivatnak pályázók, hogy a bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat **1897.**

évi december hó 1-én déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy pedig a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árverésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek Herbert János gazdasági tanácsnoknál betekintheők. Pécs, 1897. november hó 3-án.

A város Tanácsa.

6862. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetemény.

A dárda kir. járásbiróság, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Dreher Antal ügyvéd dárda lakos végrehajthatónak, Zlatarics Stipán hg.-mároki lakos végrehajtást szenvedt elleni végrehajtási ügyében az árverést a dárda kir. járásbiróság területén levő, a hg.-mároki községben az 548. sz. tjkvben felvett $\frac{2}{4}$ telkü ingatlanból Zlatarics Stipánt illető $\frac{1}{12}$ részére 225 frt 25 kr., ugyanott $\frac{1}{12}$ részére 21 frt 50 kr., a $\frac{1}{12}$ részére 2456. hrsz. ingatlanból adóst illető $\frac{1}{12}$ részére 18 frt 25 kr., ugyanott a $\frac{1}{12}$ részére 2458. hrsz. egész ingatlanra az 1881: 60. t.-cz. 156. §. a) pontja értelmében tehát Zlatarics Joczót, Máriánt, Pávót, Gyukát, Jakabot, Mátót és Vinkót illető részekre is 23 frt., a hg.-mároki 648. sz. tjkvben foglalt 5. hrsz. 5. ház. sz. egész ingatlanra az 1881: 60. t.-cz. 156. §-a c) pontja értelmében tehát Zlatarics Márkót, Pávót, Gyukát, Jakabot, Vinkót illető részekre is 213 frt., a hg.-mároki 566. sz. tjkvben foglalt $\frac{1}{12}$ részére 158. hrsz. ingatlanra az 1881: 60. t.-cz. 156. § a) pontja értelmében az egészre tehát Zlatarics Jakabot, Gyukát, Márkót és Pávót illető részekre is 101 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1897. évi november hó 29. napján d. e. 10 óraker hg.-márok községben a bíró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni loznak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 22 frt $52\frac{1}{2}$ kr, 2 frt 15 kr, 1 frt $82\frac{1}{2}$ kr, 2 frt 30 kr, 21 frt 30 kr, 10 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881: évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. e. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1897. évi augusztus hó 5-ik napján. A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Molnár

kir. albiró.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segítségével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN
különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,
kerékpár-jelvényes stb.)
kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.